

9293/2

**Beslissing van de Commissie van Beroep van de Koninklijke
Nederlandse Schaakbond**

I Inleiding

1. In de wedstrijd Groningen IV - SISSA II op 10 oktober 1992 (Derde Klasse A, tweede ronde) speelde als invaller mee aan de zijde van Groningen de heer M. Riemens. De rating van de heer Riemens is 2193. Tegen het meespelen van de heer Riemens is noch door SISSA II noch door enig ander belanghebbende bij de Competitie leider bezwaar aangetekend.
2. In de wedstrijd Groningen IV - Staunton op 12 december 1992 (Derde Klasse A, vierde ronde) speelde heer Riemens eveneens als invaller aan de zijde van Groningen IV mee. Tegen het meespelen van de heer Riemens is noch door Staunton noch door enig ander belanghebbende bij de Competitie leider bezwaar aangetekend.
3. In de wedstrijd SISSA - Groningen II op 14 november 1992 (Tweede Klasse A, derde ronde) speelde als invaller aan de zijde van Groningen II mee de heer Van der Sijde. De rating van de heer Van der Sijde is 2186. Tegen het meespelen van de heer Van der Sijde is noch door SISSA noch door enig ander belanghebbende bezwaar aangetekend.
4. De Competitie leider heeft op 25 januari 1993 ambtshalve beslist dat de in bovengenoemde wedstrijden door de heren Riemens en Van der Sijde gespeelde wedstrijden alsnog verloren dienden te worden verklaard. Aanleiding voor die beslissing was de beslissing welke de Commissie van Beroep heeft genomen op het beroep van Unitas II omtrent het meespelen van de heer Riemens in de wedstrijd Unitas II - Groningen IV op 14 november 1993 (Derde Klasse A, 3e ronde). De Commissie van Beroep heeft toen beslist dat de heer Riemens op grond van het bepaalde in de artikelen 12 (5) en 13 van het Competitiereglement niet als invaller in Groningen IV mocht worden opgesteld en dat de door de heer Riemens in die wedstrijd gespeelde partij derhalve verloren diende te worden verklaard.
5. De Schaakclub Groningen heeft tegen deze beslissing van de Competitie leider tijdig beroep ingesteld (brief van 4 februari 1993, door de KNSB ontvangen op 5 februari 1993). Nadat

SISSA al eerder als voorlopig aangemerkt standpunt had kenbaar gemaakt dat SISSA van oordeel was dat over het gehele seizoen dezelfde norm gehanteerd zou moeten worden (brief van 15 februari 1993 aan de KNSB) heeft de Commissie SISSA en Staunton in de gelegenheid gesteld hun (definitief) standpunt uiterlijk 10 maart 1993 aan de Commissie kenbaar te maken. Van deze gelegenheid hebben SISSA en Staunton geen gebruik gemaakt.

II. Motivering

- 6. Hat Competitiereglement kent geen bepaling omtrent de termijn waarbinnen de Competitieleider ambtshalve beslissingen ingevolge de artikelen 12 (b) en 13 van het Competitiereglement behoort te nemen. Onaannemelijk is evenwel dat de Competitieleider te dien aanzien aan geen enkele termijn gebonden zou zijn. Een goede leiding van de competitie brengt met zich mede dat de Competitieleider in daarvoor in aanmerking komende gevallen zo snel mogelijk duidelijkheid verschaft. Deelnemende verenigingen mogen er in beginsel (behoudens uitzonderlijke gevallen) van uitgaan dat de Competitieleider beslissingen ingevolge de artikelen 12 (5) en 13 zo snel mogelijk voorbereidt en neemt. Onder omstandigheden mogen zij op het ontbreken van dergelijke beslissingen afgaan.**
- 7. Een ideale leiding van de competitie zou met zich medebrengen dat beslissing omtrent de toepassing van artikelen 12 (5) en 13 betreffende de in een ronde gespeelde wedstrijden voor de aanvang van de volgende ronde zijn genomen. De Commissie is evenwel van oordeel dat dat een te strenge regel zou zijn. Wel is de Commissie van oordeel dat, behoudens zeer uitzonderlijke omstandigheden, de deelnemende verenigingen ervan uit mogen gaan dat de Competitieleider deze beslissingen uiterlijk neemt voor de aanvang van de tweede ronde na de ronde, waarin het voorval, dat aanleiding tot de beslissing zou kunnen geven, zich heeft voorgedaan. Is een beslissing dan niet genomen, dan mogen de verenigingen er (alweer: behoudens zeer uitzonderlijke omstandigheden) van uitgaan dat de uitslagen van de desbetreffende wedstrijden definitief zijn. Dit belang gaat alsdan boven het belang dat alle gelijke of vergelijkbare gevallen gelijk worden behandeld.**
- 8. In het onderhavige geval leidt dit uitgangspunt van de Commissie tot de volgende beslissingen:**

- a. Bij de aanvang van de vierde ronde had de Competitieleider nog geen beslissing genomen omtrent het meespelen van de heer Riemens in de wedstrijd van Groningen IV tegen SISSA II in de tweede ronde. De omstandigheid dat toen reeds bezwaar tegen het meespelen van de heer Riemens in de wedstrijd van Groningen IV tegen Unitas II in de derde ronde was gemaakt (welke bezwaar door de Competitieleider voor de aanvang van de vierde ronde werd afgewezen) is naar het oordeel van de Commissie onvoldoende om een uitzondering op het hiervoor in 7. geformuleerde uitgangspunt te maken, ook niet in het licht van de omstandigheid dat de Commissie het vervolgens door Unitas II ingestelde beroep gegrond heeft geoordeeld. De door de heer Riemens in de wedstrijd van Groningen IV tegen SISSA II gespeelde partij behoorde dan ook niet alsnog verloren te worden verklaard.
- b. Bij de aanvang van de vijfde ronde had de Competitieleider nog geen beslissing genomen omtrent het meespelen van de heer Van der Sijde in de wedstrijd van Groningen II tegen SISSA in de derde ronde. De beslissing, welke de Commissie van Beroep juist voor de aanvang van de vijfde ronde nam omtrent het meespelen van de heer Riemens in de wedstrijd van Groningen IV tegen Unitas II in de derde ronde, is naar het oordeel van de Commissie alleen al om die redenen onvoldoende om een uitzondering op het hiervoor in 7. geformuleerde uitgangspunt te maken. Of de heer Van der Sijde op grond van het bepaalde in artikel 12 (5) niet opgesteld had mogen worden, kan daarom in het midden blijven. De door de heer Van der Sijde in de wedstrijd van Groningen II tegen SISSA gespeelde partij behoorde dan ook niet alsnog verloren te worden verklaard.
- c. De Competitieleider heeft zijn beslissing omtrent het verloren verklaren van de door de heer Riemens in de wedstrijd van Groningen IV tegen Staunton gespeelde partij genomen voor de aanvang van de zesde ronde. Het hiervoor in 7. geformuleerde uitgangspunt brengt met zich mede dat het de Competitieleider toen nog vrij stond een dergelijke beslissing te nemen. Dat wordt niet anders in het licht van de gedachtenwisseling welke klaarblijkelijk voor de aanvang van de vierde ronde heeft plaatsgevonden tussen de

teamleider van Groningen IV en de Competitleider, nu het voor een leder (en dus ook voor de deelnemers aan die gedachtenwisseling) duidelijk moet zijn geweest dat de Competitleider de hem in beginsel toekomende bevoegdheid (en verplichting) om - binnen de hiervoor in 7. genoemde termijn - uit de uitspraak van de Commissie van Beroep omtrent het meespelen van de heer Riemens in de wedstrijd van Groningen IV tegen Unitas II in de derde ronde de consequenties te trekken die uit die uitspraak zouden kunnen voortvloeien, niet kon en mocht prijsgeven. De Competitleider heeft de door de heer Riemens in de wedstrijd van Groningen IV tegen Staunton gespeelde partij derhalve terecht voor de heer Riemens verloren verklaard.

III. Beslissing

8. De Commissie van Beroep van de Koninklijke Nederlandse Schaakbond:

- verklaart het beroep van Groningen gegrond voor wat betreft de wedstrijden van Groningen IV tegen SISSA II en van Groningen II tegen SISSA en verstaat dat de uitslagen van die wedstrijden resp. 4½-3½ en 4-4 zijn;
- verklaart het beroep van Groningen ongegrond voor wat betreft de wedstrijd van Groningen IV tegen Staunton en verstaat dat de uitslag van die wedstrijd 5-3 zal zijn;
- bepaalt dat de cautie aan Groningen dient te worden terugbetaald;
- besluit van deze beslissing mededeling te doen aan het bestuur van de Koninklijke Nederlandse Schaakbond.

Aldus vastgesteld op 11 maart 1993 door de heren C.W. Berghout, M.W.G. de Bolster en E.M. Enschedé, leden van de Commissie van Beroep van de KNSB, en mede namens de heren Berghout en De Bolster ondertekend door de heer Enschedé.

